

Joan Silber

Îmbunătățire

Traducere din limba engleză
și note de Mihaela Ghiță

POLIROM
2020

De fapt nu aveau voie să discute despre pacienți în afara orelor de program.

— E o doamnă cumsecade, i-a zis el.

În sinea ei, Darisse își spunea: „Sper să și rămână așa“. Nu puteai să prevezi în ce mod aveau să evolueze oamenii. Avusese un pacient de nouăzeci de ani, palid ca moartea (îl mințise pe Claude că n-o trimiteau niciodată la bărbați), care avea o predilecție pentru epitete rasiste. Și mai fusese și o dulceată de bunicuță afro-americană care o acuza că-i fura de prin casă.

Silas s-a interesat de cât timp era asistentă de îngrijire la domiciliu și dacă îi plăcea ce făcea. Și dacă își propunea ca, într-o zi, să ajungă să lucreze pe cont propriu, nu printr-o agenție. O scotea din minți partea asta, conversația care semăna mai degrabă cu un interviu de angajare. În toată vârtoarea aia, îi era foarte dor de Claude.

— S-ar putea să mă mut la New York, a zis.

— Simți nevoia unui loc mai larg? a comentat el. Te înțeleg.

— Poate trebuie doar să-mi lărgesc scăfârliă, i-a răspuns Darisse.

Nu vorbea serios nici în privința asta, dar au început să discute despre măsurile de la pălării – El avea 58,7 centimetri? Chiar așa? Nu părea să aibă capul atât de mare – și despre pălării și șepci care le fuseseră dragi. În cazul lui, o șapcă Baltimore Orioles, iar în cazul ei, o improvizație împodobită cu flori pe care o purta la biserică în copilărie.

Pe urmă a trebuit să meargă să-i întâlnească pe prietenii lui, care între timp se instalaseră la bar, și să-i felicite pentru cât de grozavi fuseseră. Bateristul ar fi putut să le fie tată tuturor, ceilalți erau de vârsta lui Silas. Au dat mâna cu ea. Silas a vrut să afle de ce modificaseră soloul de bas la „Willow Weep” și ce nerod făcuse proba de sunet. Și așa a decurs restul serii.

Însă chiar la sfârșit, când a condus-o până la ușă, a existat un sărut adevărat – făptura lui i s-a revelat subit, materializată sub formă de limbă și buze. Nici măcar nu se așteptase, iar în clipa aia s-a simțit mândră, mulțumită de sine. Până la urmă nu fusese o seară chiar așa de rea. OK, OK, ceva o să se întâmple. O altă întâlnire – asta era modul lui de a proceda. Pas cu pas.

Săptămâna următoare s-a scurs, zi după zi, și unde erau telefoanele de la el? Zero. Era sătulă să își dea cu presupusul despre motivațiile bărbaților. Oricum, nu fusese sută la sută convinsă că îi plăcea de el.

În telefon mai avea încă SMS-urile pe care i le trimisese Claude. O parte dintre cele mai vechi dispărușeră, dar „Abia aștept să T vd” era acolo dacă avea chef să-l recitească – și avea. Și câteva „MDDT”, mor de dorul tău. SMS-urile erau din urmă cu multe-multe săptămâni, o eră acum foarte îndepărtată, îngropată în trecut, demult apusă. Însă îi era peste puteri să se înfrâneze să le recitească, fiindcă în cuvintele contrase încă mai pândea bucuria și nu era una prefăcută.

În următorul lor weekend împreună a luat-o pe Jешauna cu ea la biserică. Bunică-sa a fost încântată (lui Darisse nu-i era dat să vadă prea des așa ceva) și i-a călcat rochița înainte să plece. În biserică, Jешauna a fost destul de cuminte – îi plăcea muzica, tuturor le plăcea. Darisse spera doar ca micuța să nu rețină versurile de la „Were You There When They Crucified My Lord?”¹, care conțineau prea multă violență pentru un copilăș. Cuminența Jешaunei n-a ținut până la sfârșitul predicii, așa că Darisse a scos-o pe coridor și i-a șoptit să nu mai facă atâta zgomot. I-a pus un joc pe tabletă.

Glasul pastorului, solemn și plin, răzbătea până la Darisse peste bolboroseala Jешaunei. Vorbea despre cum Batșeba era măritată cu Urie Hititul (hi... cum?), însă regele David a zărit-o în timp ce se îmbăia și a dorit-o cu patimă și după aceea, când ea a rămas grea, David l-a trimis pe bărbatul ei la război ca să fie ucis. Și a fost David pedepsit pentru asta? A fost. Pruncul a murit la scurt timp după naștere. Și, peste ani și ani, fiul lui cel iubit, Absalom, a răsculat poporul împotriva lui și, ca să își dovedească dreptul la tron, a întreținut relații sexuale în public cu zece dintre concubinele tatălui său.

Așa zicea în Biblie? Ce poveste urâtă.

1. În traducere, „Ai fost acolo când L-au răstignit pe Domnul meu” – imn religios compus de sclavii din America în secolul al XIX-lea și inclus în cărțile de imnuri ale Bisericii Episcopaliene.

— Ce învățătură desprindem de aici? a întrebat pastorul. Unu la mână, că nimeni nu scapă nepedepsit. Nici măcar regii. Doi la mână, că Iisus Hristos se trage din Casa lui David. Din lucrurile astea s-a întrupat.

Darisse venise așteptându-se la ceva mult mai plăcut și nu era convinsă că ideea cu biserica fusese una chiar așa de grozavă. După predică, bunică-sa zăbovea prin holul de la intrare, unde era expus tortul, flecărind (probabil despre ea) cu celelalte cucoane cu pălărie, iar Jeshauna culegea glazura de pe felia ei.

Darisse știa deja partea aia cu faptul că nimeni nu scapă nepedepsit. Fiecare greșeală pe care o comisese ajunsese să o bântuie. În adolescență i-l furase pe Lionel prietenei ei Vanessa – unde mai pui că nici nu fusese chiar floare la ureche. Și uite ce se alesese de chestia asta. În primele câteva luni după ce o născuse pe micuță, nu fusese o mamă prea grozavă: se întorcea prea des cu spatele, o deranja prea tare felul în care fetița cerșea atenție și voia mereu ceva, ca orice sugar. Acum ar fi dat orice să petreacă mai mult timp cu Jeshauna.

Fiindcă fusese așa de cuminte, pe drumul de la biserică spre casă Jeshauna a avut voie să mănânce un pachet întreg de fursecuri în timp ce ședea în cărucior. Până și bunica lui Darisse a fost de acord.

Poate că mersul la biserică fusese de folos (ei, nu credea chestia asta), căci chiar în duminica aceea a primit un telefon de la ăla, zi-i să-i zic, Silas. Aveau un deficit de personal la secția de îngrijiri paliative, așa că făcuse mai multe ture suplimentare și nici nu-și

dăduse seama cum a zburat timpul, fiindcă a vrut să o sune mai devreme. Mă rog.

Însă a doua întâlnire cu el a fost mai reușită. Au mers să vadă un film pe care amândoi l-au găsit amuzant, au băut bere, au mâncat aripioare de pui și s-au studiat unul pe altul din priviri.

— Îmi plac filmele astea în care oamenii fac tâmpenii, i-a zis ea (protagonistul azvârlise o servietă plină cu bani în mașina greșită), și ai ocazia să râzi în loc să-ți vină pur și simplu să răcnești la ei.

— Uneori publicul mai răcnește, a răspuns el. Ța e un public bun.

— Tipul ăla era așa de tâmpit!

— Oamenii se cred grozav de deștepți și pe urmă se dovedește că nu sunt, a zis el. Fix asta e intriga tuturor comediilor. Nu găsești?

Darisse era de părere că firul ăsta narativ se potrivea foarte bine la propria existență, dar și-a păstrat părerea pentru sine. În seara respectivă, Silas purta o cămașă bleumarin dintr-o țesătură cu striații. Nu și l-ar fi închipuit în stare să se îmbrace cu gust, dar uite că alesese cămașa asta din dulap pentru întâlnirea cu ea.

Cât puteau să câștige infirmierii? Un salariu decent, dar mediu, corect? Ai fi zis că Silas câștiga mai mult dacă te luai după felul cum arăta apartamentul lui. Când a aprins lumina, Darisse a văzut o masă de sufragerie mare, strălucitoare, și un câmp întreg de orhidee înșirate de-a lungul unei ferestre. Omului îi plăceau orhideele.

Dar ea nu era acolo ca să admire decorațiunile. El i-a adus un pahar cu apă din bucătărie și ea l-a băut de-a-n picioarele.

— Delicioasă, a zis, iar în clipa următoare el a făcut un pas spre ea.

Ce a surprins-o a fost felul în care s-au trezit pur și simplu purtați de patimă. Ar fi zis (chiar îi spusese lui Frances) că amândoi erau șovăielnici, încă stăteau să se hotărască încotro s-o apuce, așa încât acum era uimită de înfrigurarea însuflețită cu care se întâmpla totul. La fel de neașteptate erau și indiciile prin care dădea de înțeles că era peste poate de măgulit de ce se întâmpla, de vestea bună pe care o reprezenta ea: ofta și se lăsa întruna pradă unor chicoteli excitante. Asta era plăcut.

Când au ajuns în dormitor, s-a simțit cuprinsă de un val de fericire la gândul că avea să facă iarăși toate chestiile acelea. Era următoarea etapă a vieții ei: iat-o deja sosită. „Aterizez în picioare”, își zicea, iar în timpul asta chiar făceau sex, asta era o partidă de sex. El s-a dat mare câteva minute, apoi a devenit atent, îl simțea cum încearcă să-i deprindă pe ghicite trupul. S-au descurcat foarte bine împreună în cea mai mare parte a timpului.

Dimineața, când a sunat alarma, a avut impresia că e la pușcărie – nu fusese niciodată închisă, dar sunetul era atât de strident, încât se visase așa. Când s-a trezit iarăși, Silas era îmbrăcat cu uniforma de infirmier și îi adusese pe o farfurie o gofră cu unt și sirop încălzită în prăjitorul de pâine și o cană cu cafea.